

РЕШЕНИЕ

№ 5990

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 16.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4583** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ и чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 24, представлявано от управителя- Е. Х. Х., против Решение от 14.04.2021 г. на Главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на УО на ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., с която се отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за проектно предложение подадено от „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с референтен номер BG16RFOP002-2.073-13811 и с наименование „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ по оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г.

В жалбата се излагат доводи, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на административнопроизводствените правила, материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че административния договор е подписан с валиден електронен подпис, поради което кандидатурата му е неправилно отхвърлена.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. Б. поддържа жалбата. Претендира присъждането на разноски по делото и представя списък.

Ответникът по делото – Главеният директор в Главна дирекция ЕФК и Ръководител на УО на ОПИК, чрез юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна и излага съображения за законосъобразност на обжалвания акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Трето отделение, 60-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е кандидатствал за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура BG16RFOP002-2.073 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ по ОПИК 2014 - 2020г. с проектно предложение с реф.№ BG16RFOP002-2.073-13811.

На 14.05.2020 г. дружеството е подало своето проектно предложение. При извършване проверка на документите е установено, че предложението не отговаря на условията като Административния договор не е подписан с КЕП от лицето.

На 08.09.2020 г. УО е отказал предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на „Хай Верк“ ЕООД. С молба с изх. № 91-00-283/15.12.2020 г. на основание чл. 156, ал. 1 от АПК, УО е оттеглил акта за отказ от предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Проектното предложение на „Хай Верк“ ЕООД е върнато за повторно разглеждане. На дружеството е изпратено допълнително искане за предоставяне на административен договор подписан по съответния ред, посочен в условията за кандидатстване. Изпратен е подписан договор, като според УО отново не отговаря на изискванията.

Без наличие на друга кореспонденция с кандидата, на 14.04.2021г. е издадено оспореното в настоящето производство Решение. на Ръководителя на УО на ОП „Иновации и конкурентоспособност“, с което е отказано да бъде предоставена БФП на кандидата „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с референтен номер BG16RFOP002-2.073-13811 и с наименование „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ по оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г.

В мотивите на решението е посочено, че проектното предложение не отговаря на изискванията на т. 24 „Списък на документите, които се подават на етап кандидатстване“, раздел II, буква г) от Условията за кандидатстване по процедура и Критерии № 7 от Критерии и методология за оценка на проектните предложения (Приложение 4 към Условията за кандидатстване). Към проектното предложение е представен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, който е сканиран, но не е подписан с КЕП от кандидата или упълномощено лице. След изпратено искане е изпратен административен договор, подписан с

електронен подпис, който не попада сред квалифицираните електронни подписи, издадени от одобрените такива доставчици съгласно ЗЕДП.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета съдебно компютърно-техническа експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че отговор на въпрос от оценителната комисия е изпратен на 18.01.2021 г. Същото е получено в ИСУН в момента на изпращането му, като е получен и автоматичен отговор. В изпратения отговор е приложен Административен договор, подписан чрез метода attached signature. На следващо място вещото не успя да открие валиден КЕП за лицето Е. Х. Х. към датата на подписване на договора. Лицето притежава „self-signed” издаден сертификат и електронен подпис, тоест лицето само си издава електронен подпис. Валидността е до 14 май 2025г. Това не представлява валиден КЕП.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, направи следните правни изводи:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес - адресат на обжалваната заповед, в законово регламентирания срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение, в което е обективизиран отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по проектното предложение на дружеството жалбоподател, е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ и трето от ЗУСЕСИФ. Съгласно последната норма ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган или оправомощено от него лице. С Решение № 574/13.07.2016г. на Министерски съвет е определен за управляващ и сертифициращ орган Министерство на икономиката, съответно за ръководител на УО – Министъра на икономиката, който от своя страна със заповед № РД-16-458 от 12.06.2020г. е овластил с правомощията на ръководител на управляващия орган и д гл. директор на ГД ЕФК И. И.. Горното обуславя, че процесното решение е издадено от компетентен орган.

Оспорваният акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, обосновавали издаването му.

При постановяването на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Видно от мотивите на решението, основание да бъде отказано предоставянето на БФП по одобреното проектно предложение на жалбоподателя е неизпълнение на

изискването представените от кандидата документи, подписани с валиден КЕП.

В случая между страните не се спори по фактите. По делото не е спорно, че административния акт е издаден от компетентен орган. Спорът е по отношение правилното приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ ръководителят на Управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Редът за утвърждаване на насоките е законоустановен. Съгласно нормата на чл. 26, ал. 4 ЗУСЕСИФ проектите на документи по ал. 1, при процедура чрез подбор, се публикуват на интернет страницата на съответната програма и в ИСУН преди внасянето им за утвърждаване, като управляващият орган осигурява на заинтересованите лица възможност за писмени възражения и предложения в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от една седмица. Съответно елемент от производството по тяхното утвърждаване е провеждането на обществено обсъждане. Специалната нормативна уредба предвижда и правила за даване на разяснения по утвърдените документи по искане на кандидат в процедурата – ал. 8 и 9 на чл. 26 ЗУСЕСИФ. Съдебно обжалване на документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ е предвидено изрично в разпоредбата на чл. 27, ал. 2, изр. 2-ро във връзка с ал. 1 ЗУСЕСИФ.

Влезлите в сила Условия за кандидатстване по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ са задължителни както за участниците в процедурата, така и за управляващия орган на съответната програма. Тъй като същите представляват общ административен акт по смисъла на чл. 65 АПК, то те имат еднократно правно действие по отношение конкретната процедура, за която се отнасят, като създават права и вменяват задължения на неопределен брой лица.

Условията за кандидатстване (УК) за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК 2014-2020 по процедура на подбор на проекти BG16RFOP002-2.077 “Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“, заедно с необходимия пакет от документи са утвърдени със Заповед № РД-16-375 от 12.05.2020 г. на ръководителя на УО. Доколкото няма данни за оспорването им, УК са влезли в сила и пораждат последиците на стабилен административен акт.

Утвърдените и влезли в сила Условия за кандидатстване въвеждат процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, която следва да се проведе изцяло в електронна среда чрез системата ИСУН 2020. Относно процедурата по чл. 36, ал. 2 ЗУСЕСИФ по отправяне на покана до одобрените кандидати за представяне на документи, че същите отговарят на изискванията за бенефициер, в т. 24 б. „в“ от УК е въведено изискване административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедурата – попълнен по образец (Приложение 3), подписан с КЕП от лицето/лицата с право да представлява/т кандидата или друго упълномощено лице и прикачен в ИСУН 2020.

Предвид спецификата на условията на програмата и реално дадената възможност на кандидата да изпълни нейните условия, чрез ИСУН Управляващият орган е изпратил покана до кандидата да предостави Административен договор подписан с валиден КЕП. Кандидатът е изпратил Административен договор, който според него е подписан с валиден КЕП.

Спорното в настоящия случай е валидността на КЕП, с който е подписан и изпратен Административния договор от страна на дружеството „Хай Верк“ ЕООД.

От доказателствата по делото е установено, че Административния договор е подписан от лицето Е. Х. Х., който е представител на дружеството. От експертизата и заключението на вещото лице се установява, че Е. Х. към датата на изпращане на подписания договор няма валиден КЕП. Подписът, с който е подписан договора е чрез метода attached signature. Лицето притежава „self-signed” издаден сертификат и електронен подпис, тоест лицето само си издава електронен подпис. Валидността е до 14 май 2025г. Това не представлява валиден КЕП по смисъла на ЗЕДП.

От изложеното по-горе по безспорен начин се установява, че дружеството „Хай Верк“ ЕООД не е изпълнило задължението си заложено в т. 24 б. „в“ от УК, поради което законосъобразно му е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Настоящият състав приема, че решаващият административен орган в съответствие и при правилно приложение на материалния закон, е отказал предоставянето на безвъзмездна финансова помощ по подаденото от „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с проектно предложение с референтен номер BG16RFOP002-2. 073-13811. Намира, че оспореното решение е законосъобразно – издадено от компетентен орган и в предвидената от закона форма, постановено при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закони в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на ответника за разноси се явява основателно и следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 3 във връзка с чл. 144 от АПК, чл. 78, ал. 3 и 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в тежест на „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] следва да бъде възложено заплащането на сумата от 100 лв., представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение четвърто от АПК, АССГ-60 състав III отделение,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 24, представлявано от управителя- Е. Х. Х., против Решение от 14.04.2021 г. на Главен директор на ГД „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководител на УО на ОП „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., с която се отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за проектно предложение подадено от „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с референтен номер BG16RFOP002-2.073-13811 и с наименование „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г.

ОСЪЖДА „Хай Верк“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 24, представлявано от управителя- Е. Х. Х., да заплати на Министерство на икономиката сумата от 100 (сто) лева, представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: